

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 2309207178
Dátum vydania rozhodnutia: 31.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2309207178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému: X. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX Š., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5Er/304/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoE/27/2018-47 zo dňa 30. 04. 2019, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- II. Povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Galanta ako súdu prvej inštancie (ďalej ako „exekučný súd“) č. k. 5Er/304/2009-26 zo dňa 10. 11. 2016, ktorým exekúciu zastavil. Odvolací súd súčasne zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie oprávnený, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby dovolací súd sám rozhodol a uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii (č. l. 59 - 62). Prípustnosť dovolania vyvodzoval zo znenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Oprávnený súčasne navrhol odklad právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 2 C. s. p..

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného je potrebné odmietnuť z

dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. Podľa § 200 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

6. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ustanovení § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

8. V posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 11CoE/27/2018-47 zo dňa 30. 04. 2019, a teda vydané už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z., ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného zo dňa 31. 05. 2019, bolo prvoinštančným súdu doručené dňa 04. 06. 2019 (podacia pečiatka na č. I. 59).

9. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20. 12. 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12. 12. 2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20. 01. 2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 zo 04. 12. 2018 a sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. 09. 2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. 04. 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. 07. 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. 08. 2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14. 11. 2018.

10. Dovolací súd pre úplnosť dodáva, že aj v prípade, ak by Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 pripúšťal podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, predmetné dovolanie by bolo napriek tomu neprípustné s poukazom na § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ktorý vylučuje prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. v prípadoch, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo sa neprihliada. V predmetnom dovolacom konaní smeruje dovolanie oprávneného proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu o peňažnom plnení (istine 82,98 eur bez príslušenstva), ktoré zjavne neprevyšuje ani výšku minimálnej mzdy, ktorá v čase začatia exekučného konania (25. 05. 2009) predstavovala sumu 295,50 eur mesačne (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 422/2008 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2009).

11. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Najvyšší súd k svojmu záveru o odmietnutí dovolania podporne uvádza aj tú okolnosť, že oprávnený nie je v konaní zastúpený advokátom v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. a napriek výzve exekučného súdu

na č. I. 82 a 83 (doručenej oprávnenému dňa 19. 05. 2020 - doručenka na č. I. 84 spisu), oprávnený nepreukázal predložením pracovnej zmluvy, že Q.. X. F., ktorý spísal a podpísal dovolanie, je jeho zamestnancom podľa § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p..

13. Vzhľadom na odmietnutie dovolania nepovažoval dovolací súd za účelné rozhodovať o odklade právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, ktorá okolnosť vyplýva z obsahu spisu. Najvyšší súd Slovenskej republiky tak rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.